

Op dat moment kreeg ik een berichtje van Emma: *Waar ben je?*
Ik negeerde het en stopte mijn telefoon weg.

Even later voelde ik een hand op mijn schouder. Tony stond achter me met een glas in zijn hand. Hij gaf het aan me en ik dronk het in één teug op.

Bijna onmiddellijk voelde ik me misselijk. Ik stond op van mijn kruk en viel tegen Tony aan.

‘Hey, voel je je wel goed?’ vroeg hij bezorgd, al speelde er een grijns om zijn lippen.

Ik schudde mijn hoofd. Mijn zicht werd wazig. Alles draaide.

En toen zwart.

De man van mijn verleden

Een klap. Een doffe klap waardoor ik wakker schrok. Maar het lukte me niet mijn ogen te openen, iets blokkeerde mijn zicht. Mijn handen zaten vastgebonden achter mijn rug.

Het laatste wat ik me kon herinneren, waren Tony's ogen. Zijn ogen blauw en bijna hypnotiserend, zijn haar zwart en golvend. Wat had hij met me gedaan? Was hij dan toch gestuurd door de-gene die me zo vreselijk beangstigde?

'Zo, wie hebben we hier?' Een stem, warm maar dreigend, deed de haren in mijn nek overeind staan. Tony.

'Wat wil je van me?' vroeg ik scherp, maar toch voorzichtig. Hij lachte luid. 'Ik? Niks, liefje. Maar mijn baas daarentegen, hij heeft grote plannen voor jou.'

Ik rukte aan mijn boeien, maar het scherpe touw schuurde mijn polsen open.

'Voorzichtig, schatje,' zei hij sussend. 'James wil je helemaal intact.'

Zijn naam alleen al bracht een storm van angst over me heen. James. Hij was het monster in mijn verleden, en blijkbaar nog lang niet klaar met mij.

Plots voelde ik dat een van de knopen losser zat. Maar ik hield me stil. Als ik het slim speelde, kon ik ontsnappen. Tony leek niets te merken.

‘Ik kom je over een paar minuten halen. Dan kunnen we zien of hij nog steeds zo dol op je is,’ zei hij grijnzend, waarna de deur dichtsloeg achter hem.

Voorzichtig trok ik het touw verder los, tot ik mijn polsen vrij had. Vervolgens haalde ik de blinddoek van mijn gezicht.

Het licht deed pijn aan mijn ogen. De ruimte waarin ik zat leek op een oud scheepsrui. De geur van rum, zout en oude specerijen vulde mijn neus. Mijn hart sloeg op hol. Waar was ik in hemelsnaam?

Ik bewoog stilletjes naar de deur waar Tony net door was verdwenen. Erachter lag een trap. Zo geruisloos mogelijk klom ik naar boven, bang dat Tony of, erger nog, James me zou horen.

Boven opende ik voorzichtig een luik. Zoute zeelucht vulde meteen mijn longen. Ik stond op het dek van een schip. Midden op de oceaan. Geen land in zicht.

Mijn hoofd tolde, maar het werd nog erger toen ik ineens een lach hoorde. Die stem, die herkende ik uit duizenden.

Langzaam draaide ik me om. Daar stond hij.

James. De man die mijn leven had verwoest. Zijn ogen vonden de mijne, donker, glanzend en doordrenkt met lust.

Het volgende moment stond ik in wat leek op zijn kantoor, ergens op het schip. Twee mannen hielden me stevig vast terwijl James, achter zijn bureau, zwijgend naar me keek.